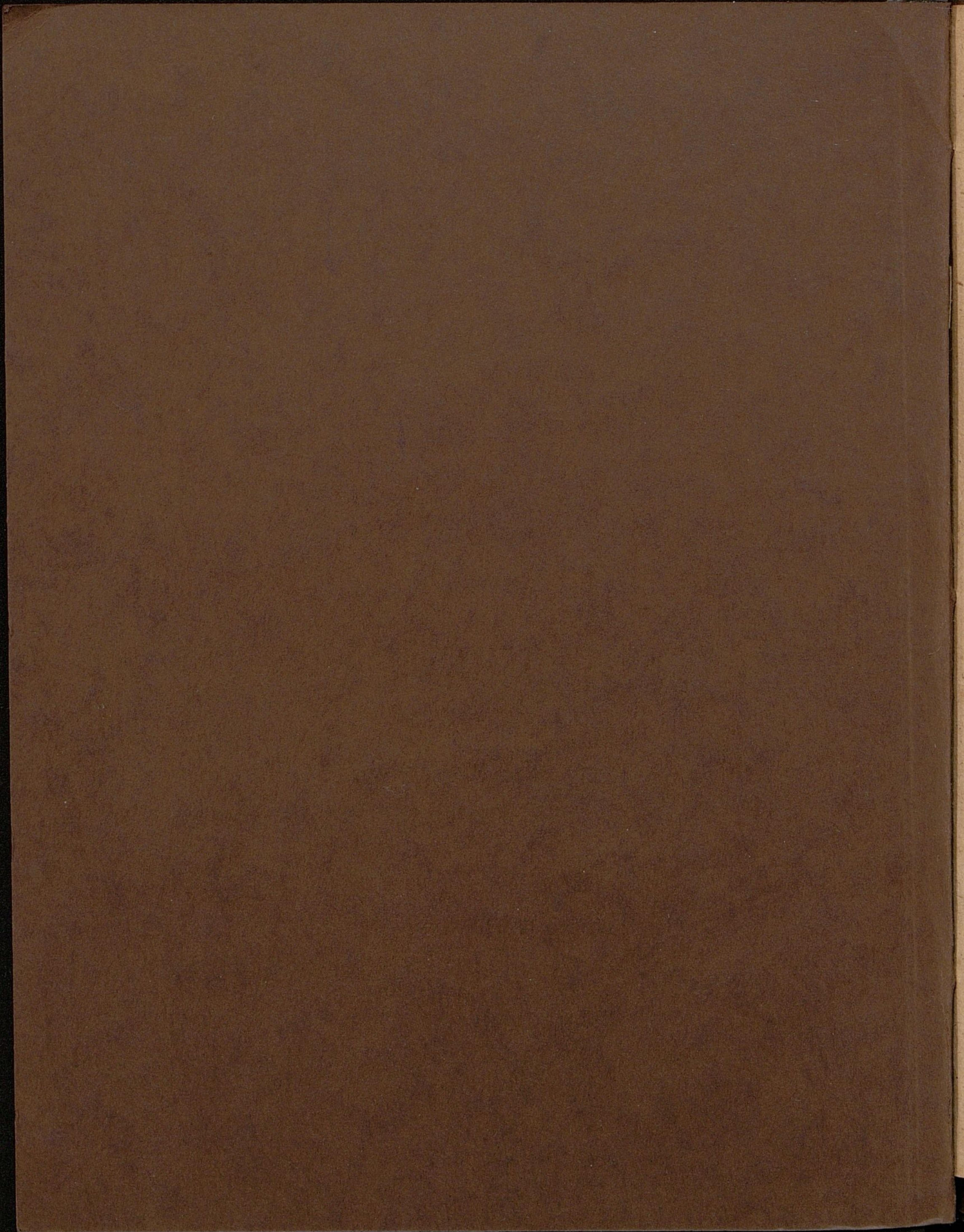

**05
A
1404**

EXERCITATIO ACADEMICA
P R I O R,
De
Causis laboranti
Naturæ obstetricantibus :
Virtute sc. Cæli & Ignis sub-
terranei;
Qvam.
Divina favente Gratiâ,
In Illustri Academia Wittebergens.
Benevolz Eruditorum disquisitioni
submittent
P R A E S E S
M. ADAM PURPIUS, Marchic.
Med. Stud.
atg
RESPONDENS
JOHANN: CHRISTOPHORUS Adlung.
Erfurtinus.
In Auditorio Minor, ad d. XIII. Febr.
Horis pomerid.

WITTEBERGÆ,
Typis MICHAELIS Wendt.
Anno MDC LXIX.

05 A 1404

Georgius Agricola. De Re Metallica.

EXERCITATIONIS ACADEMICAE,
De

Causis laboranti Naturæ
obstetricantibus, virtute nimirum
cœli & ignis subterranei,

PRÆFATIQ.

Ivinum fertur epiphonema illud
Algazielis Arabis lib. de Insuent. cœlest. Qvi-
cunqve vinculum noverit, seu catenam
illam magnam, superiorem mundum
connectentem inferiori, omnia nove-
rit naturæ mysteria, & mirabilem aget patratonem.
Omnia enim arcana colligata nodis, in admirandas
hasce actionum & passionum vicissitudines ruunt. Et
nihil est, (ait Hermes Trismegistus in Tab. Smaragdinæ initio.)
inferius quod non sit sicut id, quod est superius, & nihil
superius, quod non sit sicut id, quod est inferius. Quod
naturæ conjugium eleganter etiā veteres per raptum
illū Proserpinæ fabulosum tradidisse, autor est Illustris
Baco de Verulamio cap. XXIX. de Sapientia Veterum. In-
geniosissimi sane Ægyptii, uti plurima & inaccessa
reliqvis gentilibus divinæ scientiæ documenta, ex
primorum Patriarcharum successivæ traditionis pro-
pagine expiscati sunt historicis: ita hic etiam miram

A 2

osten-

ostenderunt mentis sagacitatem; Sphæram enim
ponentes, ex qua tres triangulorum catenæ deduce-
bantur, per sphæram quidem divinæ essentiæ proto-
typon, per trigonum triformaliter naturam, deno-
tasse prohibentur, per tres vero catenas triangulorum,
tres Mundos Intellectualem, Sidereum, & Elementa-
rem, eorumque concatenatam connexionē intellexisse,
*Author est Vir summus & incomparabilis planè P. Athana-
sius Kircherus Oedipi Ägyptiaci Tom. 2. part. 2. Sublimia
licet hæc sapient, quædam tamen nigro notanda ve-
nire calculo, quædam assensum mereri, satis pater.
Missis cæteris quæ ad nostrum spectant forum, excu-
tiā, i.e. Harmoniam Mundi Siderei & Elementaris. Ita
autem sentio, Ägyptios hic Icaro ausu ceratis tamen
nitentes pennis, nimis altum tentasse volatum, ut
cum Horatio lib. 4. od. 2. loqvar: Verbo dicam: curio-
sitas eorum nimis profunda, & religio hac in parte
nimis alta, posteris indignum movent risum. Tan-
tum enim putarunt utriusque mundi consensum, ait
Zoroaster ap. Athanasium Kircherum in Astrol. ut & passim
lib. 3. Obelisc. Pamphil. ut intuentes admirandas cœle-
stium virtutes, in eam devenerint sententiam; nihil
aliud esse firmamenti expansum, quam librum stellis
veluti literis quibusdam insignitum, ex quorum com-
binatione, omnium seculorum eventus decretaque
hominum DEI digito inscripta legantur. Non dis-
similia leges lib. 1. & 3. occult. Philos. ap. Heinr. Cornel. A-
grippam, & plurima hujusmodi de sorte & sortilegio
deliria apud. J. B. Portam in Physiogn. cœlesti ex Sexto Em-
pyrico, aliisque annotata reperies. Verum enim verò
nimiam hanc sapientiæ altitudinem, (judice summo
Viro, Herm. Conringio lib. de Herm. Ägypt. Medic.) impie
super-*

superstitionis plenam fuisse, cuivis sponte innotescit.
Sicuti autem, quantum ad cœlestem agendi virtutem
Ægyptiorum excessum merito improbamus; ita
etiam summopere detestamur hæc Frischlini in defectu
peccantis verba lib. I. Astron. Cœlo Stellæ ornatus tantum
gratia inditæ sunt, non secus ac cœnacula emblematisbus &
tessellis exornantur. Bene dixerim, hunc tantum finem
cœlestia corpora non sollicitare, sed uti formam suam
à Cosmotechniti mente acceperunt, ita etiam ope-
rations formam indivisibiliter subsequentes obti-
nent, qvæ universam naturæ sublunarî faciem, in
diversissimas cogunt alterationes. Quid Geocosmus
noster, nisi amplissimum naturæ laboratorium, torpidum alias
nisi ab extrâ beneficis spiritus seu virtus cœli, ab intrâ mutua
elementarium principiorum fermentatio & imprimis subterra-
nei Ignis activitas, ad innumerabilem naturæ sobolem pro-
ducendam animarent. Nos pro exigua ingenii capaci-
tate demonstraturi & explicaturi, reciprocum hunc
tam superioris qvam inferioris mundi, vel potius in
hoc inferiori mundo subterranei ignis influxum in
triplex naturæ regnum (minerale, Vegetabile & Sen-
sitivum) ad sustentandam rerum naturalium œcono-
mian, supplices divinam sollicitamus gratiam, ut,
qvæ bonum velle & perficere largitur, benignè nostris
faveat conatibus.

SECTIO I.

ARTICULUS I.

§. I.

Satis feliciter analogica rerum collatio, in ab-
strusam nos deducere videtur cognitionem. Romane

13

aca-

Academie Lynciae effatum est, uti ex pluribus celeberrimi Petri Castelli locis constat: huic reseratam esse portam ad penetrandos abditos naturae effectus, cuicunque rerum naturum analogismi cogniti fuerint. Quibus etiam principiis Job. Bap. Porta ejusdem Academiae Collega universam suam superinstruxit, Physiognomiam & Physiognomiam, lectoris haecce patent. Medici sane ex sensibilibus Macrocosmi impressionibus eruditè per analogiam hanc collegerunt microcosmi etiam intimas quasi impressiones. Hinc enata puto Meteora Macro & Microcosmi Stephani Roderici Castrensis, hinc etiam Magni Fortunii Liceti analogia hominis & mundi. Nos itidem duo esse vidimus principia quæ in conservationem & operationem microcosmi, continuatis incurruunt viribus: externum & internum: externum, Cælum est, Solis Lunæ Stellarumq; virtus: Internum spiritus ille intus alens, totamq; infusa per artus mens agitans molem, actus ille corporis: ita tamen externo connexus, ut hoc sublato totum meritò dissolvi censeas. Per analogian non adeo inepti collegimus, iisdem prorsus gaudere principiis macrocosmum, quorum uno sublato, totum in operationibus suis desicere necessum foret. Et res ita sese habet. Ab extra enim influit & imprægnat Geocosmi corpus sœunda cæli virtus, ab intrâ obstetrics manus partui naturæ maturando supponit, sedulus ille interioris fabricæ terrestris Monarcha Ignis Subterraneus.

§. 2. Sic eodem plane modo quo in humani corporis microcosmo unum alterum fovet membrum, & reciproco fotu omnium fovetur totum: eodem, inquam, seduli hi universæ naturæ æconomi influxibus reciprocis virtutibusq; unicuiq; propriis mutuo se afficiunt, atq; omnem hanc, quam aspicis mundi machinam fovent, alunt, roborant, medianteq; mutua virium & operationum conjugatione perpetuò conservantur. Cælum quidem quas non sublunarum mutationes, tam perfectivas quam destructivas, incrementa & decrementa producit? Omnis hinc prostat temporum vicissitudo, experimur etiam, (ait Philippus à Sanctissima Trinitate part. 2. curs. Philos. quæst. 6.) quod ad conjunctiones quorundam

dam astrorum sterilitates causentur, item abundantiae, tranquillitates, tempestates: ad ortum & occasum Solis & Lunæ oriuntur vel deficiunt venti, intenduntur & remittuntur. Denique tam certæ sunt hæc cœlorum influentiae, ut Medici etiam ad astrorum congressiones & aspectus, maximè vero Lunæ in suis attendant curationibus. Monuerunt hæc novissimè in princ. Method. medend. Celeberrimus Dn. D. Hoffmannus ex Divo Hippocrate. Ut & Vir immortalis memoriae Magnif. D. Schneiderus passim lib. 4. de Catarri causa externis & lib. 5. de catarrbosorum dieta: & quæ non sexcenta alia, ad nauseam usq; Jacobo Primeroso lib. 4. cap. 10. de vulgi erroribus in medicina hisce principiis superstruunt. Agricolæ quoque Lunæ incrementa observare ad serendum, cui non patet?

Hinc Virgilius lib. 1. Georg. edocaturus agrestes

Quid faciat lata seges, qvo sidere terram
vertere conveniat, ul misque adjungere vitem;
eleganter ait:

— — — — — cœli menses & sidera serva,
Sol namque ex oriens & cum se condit in umbras
signa dabit: solem certissima signa sequntur.

§. 3. Opportunè autem hic monco admirandam corporum cœlestium activitatem omnem sublunarium generationem non absolvere, præter specificam cujusque rei formam principium quoddam, adjuvans quasi, necessariandum esse plane censeo. Per exemplum rem luculentiter demonstro: summa & infallibili necessitate virtutem cœli participat microcosmus homo, sed nec eadem ad conservationem illius sufficit, præter ipsum substantialem actum, animam scil. Spiritus requiruntur, cum insitus tum influentes, qui prout à levi injuria vel in anomalous coguntur motus, vel penitus suffocantur, horrenda machinantur symptomatum genera, imo ipsam mixti corporis dissolutionem, uti ingeniosissimus docet Anglia Medicus Thomas de Willis cap. 12. de febribus & veneno; illustris Boyle in experim: de aëre. Rem eodem modo se habere in macrocosmo perswasus sum.

sum. Fateor quidem tūm aquaeum maris elementum, tūm superficiale terreni corporis molem ab astralibus corporibus in diversas concitari alteraciones & generationes: sidera enim (ait Minutius Felix in Octav.) cælo affixa omnibus tamens parvunt terris, pariter præsentia ubique naturæ operationibus intersunt & omnibus miscentur. Imo pluribus evincere conatur argumentis *Macrobius* ad Solem Lunamque omnes DEos Deasque, tanquam ad Numina referri, qvæ sub varia nominum appellatione gentes veneratæ sint. *Hinc ap. Eusebium lib. 3. cap. 3. præp. evang.* Sol quatenus tractiva vi omnium meteororum causa existit, Mercurius Porphyrio dicitur, Neptunus ob dominium in mare & flumina, Horus quatenus anni tempora circumvolutus efficit. Luna vero quod influxui Solis veluti viro mulier subster & generationis rerum quasi mater sit, Rhea audit. Venus ob fæcundam & seminalem vim appetitumq; ad generationem. Ut hinc tam ex nostra quam veterum etiam confessione cæli virtus sublunaribus intimè communicata, luculenter innotescat.

§. 4. Sed salva quorundam autoritate dixerim, quod ad omnem hunc naturæ fœtum vel excludendum vel foventum non sufficiat: cum enim activitatis sphæra determinata sit, impossibile omuino judico cum Rever. P. Athanasio Kirchero ex Arte magna luc. & umb. ad intimâ usque terrestrium viscerum medullia eandem penetrare. Ideo sicuti ante à spiritum influentem cum Incomparabili Sennerto lib. I. Institut. Medic. cap. 6. & Fernelio lib. 4. Physiol. hum. cap. 2. microcosmo attribuit ita hic etiam subterrestri fabricæ macrocosmi vim quandam assigno internam, ignem nimirum subterraneum: hic tanquam vitalis quedam energia per Geocosmi membra diffusus, eadem vivificare dicitur, Illustri Athanasio Kirchero lib. 3. art. magnet. & sine hoc terreni globi promuscondus interior frigoris inclemencia omnino obrigesceret, idem ait lib. 4. Mund. Subterr. Nullus itaque eundem propter interiores naturæ actiones, in mineralium metallorumque productione tanquam novum quoddam explodere audet.

audeat paradoxon. Jamdudum rei hujus veritatem eruditus
orbi demonstravit Inclyt. Florentinorum Medicorum decus Johan-
nes Nardius tract. de igne subterr. & sapientis anē confilio ignem
in supracerraneum distinxit & subterraneum B. Sperlingius
noster lib. 4. inst. Phys. Commotus dubio procul & experientia
& ratione plurimis enim in locis palam spectamus perennes
subsistentis ignis Caminos, & immensos itidem subterrestrium
estuariorum promoscondos, ac manifestos in eis æterni ignis
effectus, fumum, flammam, fervores, & quæ vasta divulsis
Caminis successa temporum excitantur incendia. Quæ orbis
pars non hic spectabili favet testimonio? Universam adduci-
mus Siciliam, Italiam, Hetruriam, ubi montes Ætna, Ve-
suvius, Campi Phlegræi propter levientem in subterraneo
terræ utero Vulcanum, vel ut cum Chymicis loquar, Ar-
chæum, & in apertas erumpentem flamas, memorabiles
existunt. Sic in Pyrenæis montibus penes pagum Dax ignes
copiosi visibili, & violentissimæ flammæ tam ex ipsis puteis
quam insimul ex terra eosdem circumscribente, prodire, au-
tor est Excallent. vir Peter Johan. Fabr in hydr. Spag. lib. 2. cap. 4.
Prolixus esse nolo ubi rerum testimonja adsunt. Hoc saltem
tanquam palmare addam, ex lib. 4. c. 3. Mundi Subterr. Rev. P.
Athanasii Kircheri, Virisane in admirationem seculi nati, judice
Illustri Rolfinkio, de purg. vetegab. Quemadmodum in corpore
humano microcosmo calor per omnes totius corporis meatus diffu-
sus, Spiritibus suis omnia animat, vivificat, instaurat, agitat,
unum cum humorum massâ conjunctus: Ita & naturæ opifex non
minori providentia Geocosmum constituit, ignibus copiosissimis &
uberrimis illum prætantamolis ratione instruens, ne alicubi deesset,
quod naturalibus operationibus tantopere est necessarium. Est
itaque corpus humanum, id est, microcosmus, aere, igneis Spiritibus,
atque humeribus refertus, est & Geocosmus.

§. 5. Frustranem igitur est universa argumentatio acu-
tissimi alias Andreæ Cæsalpini lib. 3. qv. Peripat. quæ probare
velle videtur per aquam saltem à Sole calefactam & per sub-
terraneos fluentem atque resuentem anfractus, calorem inte-
riori Geocosmi fabricæ communicari. Fateor quidem

B

magnum

magnum quoddam naturæ arcanum hic subolsecisse Cæsal-
pinum nostrum, nimirum abstunditos in terræ abyssis hydrophyla-
icos canales: per hos enim tanquam per occultos naturæ
interioris meatus, immensa aquarum moles præcipitata, & pe-
renni pericloseos lege continua, in universæ telluris vi-
scera labitur, dubio procul ob stupendos in natura fines impri-
mis autem ne Vulcanæ officinæ globum terræ Phaethontium
alius sensurum periculum in cineres redigerent favillasq; vel
etiam ipsas, deficiente nutrimento & combustibilis materiæ
fomite cessante deficere necesse foret. Vid. curiosiss. collegii cu-
riosi Phosphorvm Dminum à Levenhaim in anal. motu oceanii mi-
cro & macrocosmi, ut & Magnum Thomam Bartholnum lib. de
Hepatis desperata Causa sect. 3. Verum enim vero multum de
subtilitate sua decoquit, asserens, perenne caloris per ex-
calefactum mare, continuationem: qvot qvæso alterationes
subit latex noster vitalis, Sangvis, provaria conditione vaso-
rum, qvæ pertransit. Dum venas & arterias circulando per-
errat, (vid *Harvejum de motu cordis* cap. 4. & 5.) in corde
tanquam foco excoctus & rarefactus laudabile suscipit caloris
augmentum ait *Illustris Hermannus Conringius* lib. de igne ani-
mali, attamen universus hic calor, qvam facile à levi etiam in-
juria torus destruitur, ut exinde etiam massa sanguinea instar
laoris ab infuso coagulo aut spontanea acesientia coaguletur,
grumescat; & finita circulatione ultimum adducat exitum
uti in assuntis venenis fieri docet nunquam sat is laudandus Tho-
mas de Willis lib. de febrib cap. 12. de venen. & Fracost. lib. 1. de
morbis contag.. Pari passo qvot non concipit mutationes
ipsum elementum aqueum pro ratione cuniculorum & mate-
riæ qvam allambit: hic sulphureum appareat, illuc deposita
vel qvæsi suffocata sulphurea tinctura, bituminosum evadit vel
aluminosum: hic calore exæstuat, alibi cum insigni se exo-
nerat frigoris sensu, ut ideo nullo modo caloris propagatio
Cæsalpiniana per frigidos canales subterraneos, probabilis
videri possit vid. cap. 1. itiner. ecstat. terr. Athanasii Kircheri
Deceptus autem fuit eruditissimus Casalpinus fallaci inter-
pretatione Aristotelici textus 18. lib. 2. de generat. & corrupt.
cap. 12. qui tamen incommodè adeò extenditur; patet istud

ex commentariis Collegii Connimbricensis ad textum 36. citati libri & posito quod adeò extendi possit, aperte falsus Aristoteles erit, accuratè hoc demonstrante Clarissimo M. F. Vendelino sc̄l. 3. Phys. contempl. cap. 13.

§. 6. Melius meo quidem iudicio non philosophatur Experient. Dn. J. D. Lange c. 2. th. 26. de Thermis Carol. cui omnis omnino calor planissime à cœlo descendit seu Solis carbunculo, ideoque nullum in subterraneis locis dari calorem vel ignem posse censem si prius à Phæbeja lampade fuerit accensus. Quærere hic liceat, quisnam calor succensum dederit montem in Islandia Heclam, qui omnium Geographorum & imprimis Olai Magni relatione famosissimus, quoad verticem perpetua nive candens, quoad radicem inextinguilibus in cendiis flagrans existit. Quærere itidem liceat, quisnam calor succensum dederit Vulcanum illum in Groenlandia montem circa radices Monasterii D. Thomæ ex cuius pede fontem ignitum erumpere ocularis rei inspecto affirmat Barthol. Zenodus ap. Athanas. Kircherum lib. 4. Mundi subterr. Apage hic cum lampade Phæbeja cuius igneus calor cum ne laxam quidem superficialis glaciei & nivium compagem in montibus hisce septentrionalium Insulatum perenni frigoris inclemenciam damnatis dissolvat, multo minus duram penetrans montium structuram, hæc subterranei ignis suscitabit incendia. Convenientissimè igitur affirmavero, quod sicuti architectonica mentis divinæ sapientia immensum maris pelagus ad distribuendum in universi Geocosmi venas in deficientem aquarum copiam disposuit, ita etiam debita servata proportione in abscondito terrenæ molis ventre magnum hunc ignis apparatum collocaverit, ad necessarium rerum usum, telluris vegetabilium, & mineralium emolumentum. Atque sic demonstratum & vindicatum dedimus realiter existentem influxum Solis nostri cœlestis (virtutis siderea) & Solis subterranei (ignis subterrestris) quibus sanè ope mutua & discordi quadam reciproca actionis concordia, feliciter naturæ parturienti obstetricantibus, omnia rerum semina per miros fermentationis motus, in eam cum multitudinem rùm varietatem corporum animantur, quam intra intimam terræ structuram, ac in externa etiam superficie obstupe-

centes

B 2

oentes

scentes intuemur. Modus quo procedant jam explicandus in
sequentibus.

ARTICULUS II.

§. 1.

Architectonica sapientia hæc admiranda naturalis Oeconomia penetralia adornans, qvamlibet ejus speciem diuinis planè vel agendi instruxit qualitatibus, vel proportionatam attribuit patiendi aptitudinem. Atque per has facultates tanquam distincta media, omnem peragi suppositorum operationem, jam olim D. Thomas docuit, prim. part. qv. 54. Ratio à priori licet difficulter admodum reddatur fatente Fr. Suarezio tom. 1. disp. 18. assensum tn. Thomistica meretur conclusio, in sufficienti fundata inductione. Per distinctam enim facultatem tam animata operantur qvam inanimata: ipsa etiam elementa suas sibi naturaliter insitas potentias habent; per has sursum feruntur atqve deorsum, per has etiam stupendas moliuntur compositiones & mutationes, (vid. Athan. Kircherum lib. 3. art. Magnet.) mirabilemque exinde effectuum causæ existunt vid. Helmont. in Tum. pest. Joh. Riolanum prim. part. Physiol. Art. medic. Georg. Horn. in arca Mosis. Eman. Maign. Cursus Phil. tom 2. cap. 12. 13. 14.

§. 2. Missis cæteris nostrum assumamus Ignem Subterraneum, hic prout vel mediate vel immediate pro vario intensionis & remissionis gradu, objecto patienti cohæret, quid non per calorem saltem machinatur? Bene Dn. D. Kergerus scil. 1. de ferment. qvamprimum se ignis ex angusto suo spatio diffuderit, attenuationes intentat, solutiones generationes & corruptiones, ea vero qvæ ejus eaturæ congruunt, oleosa nimirum & sulphurea invadens consumit. Ignis opera est hæc omnia conficere vid. Conring ad Billichium. Sic rapax hæc flamma omnia sibi assimilando, tot diversas naturæ facies inducit unicè per & propter calorem, qvæ mixta penetrans iisdem vario communicatur modo. Per intimum hu-
jusmo

jusmodi communicationis, genus Cælum etiam virtutem suā
inferiori huic mundo juxta veteres infundere *Basso* tradit l.2.
de cælo. Ita ajens: Per catenam qvam Homerus fixit à cælo
ad terram usqve pertingentem, veteres effluvia & immensa
ignium maria, qvoqvovorsum diffusa à stella qualibet in-
tellexere. Atque sic qvos Peripatetici radios vocant, antecess-
res nostros igniculos continua validaque jaculatione ab astris
in terram profusos, appellasse constat. Qvæ tamen senten-
tia hodie etiam reviviscens *Maximis arridet Viris.* Nam per
hujusmodi effluvia virtutem suam panspermaticam subluna-
ri mundo cælestia communicare corpora, *autōr est, Phœnix*
Mathematicorum bajus seculi Job. Bapt. Ricciolus lib. 8. & 9. Al-
mag. novi. Christophoro Scheinero in Rosâ Ursinâ, uti prater as-
sertam igneam & aquam astrorum naturam cæliqve liqvidi-
tatem, omnia mundi corpora ex quatuor componuntur ele-
mentis, ita perpetuis etiam subjiciuntur generationibus &
corruptionibus: Hinc singulos astralium corporum globos
suas ex spirare atmospheras docet, singulosqve differentes
influxuum rationes possidere. Qvæ assertio tantum valuit
ap. Athan Kircherum ut auspicaturus cælestis itinerarii paradoxas,
eandem tanquam pro concessione ex S. etiam Patribus principio
præsupponat. *Vid. Prælus, Paræn.* atque exinde in *Ecstatica*
Saturni contemplatione Theodidactum suum edocerius edifferat:
Ita quidē humanæ menti cōparatū esse, ut fieri posse non pu-
tet, simile qvid earum rerum, quarum continuo usu assuevit, in
lucidissimis mundi illis globis latere: unde globos cælestes
elementarium qualitatum mistura descēdatos, vario aquæ ele-
menti liqvore perfusos, montium valliumqve scabiritie ex-
asperatos, fumis & halibus obnoxios, similibusqve terreno
globo propriis effectibus refertos esse, meras apud qvosdam
nugas videri & fabulas: qvos tamen si paulo profundius na-
turam rerum specularentur, certè tunc trito illo veterum Phi-
losophorum epiphonemate, omnia in omnibus esse, nihil
verius esse, intellectueros non dubium.

§. 3. Hunc secutus Pater Cornelius in *Apol.* ad propos. 4.
Ideo solū etiam Solem eminenter calidum pernegat. *P. Caspar*
Schottius post dictas telescopio sole faculas & maculas, post

deprehensas ebullitiones liqvefacti ad instar æris in ardente
cibano & post alia phænomena, luce clarior manifestata, iti-
dem igneam ejus substantiam infallibiliter concludit: & quod
magis est, ignem Solis non minus etiam convenienti ali pabu-
lo quam ignis & flamma subterranea in montibus igni, vo-
mis affirmat. *Subtilissimus quidem Renatus des Cartes part. 3.*
princ. Phil. num. 22. cum demonstrat partes Cæli vicinas Soli
eundem non destruere, ideo quidem non ita alimento quo
reparet ut indigere, attamen novam semper in sole in, gre-
di materiam, & aliam ex eadem elabi, consentaneum esse ra-
tioni censet. Patet hinc juxta hanc recentiorum doctrinam
feliciter & facili negotio modum influxus cælestis explicari
posse. Sed recitasse hæc sufficiat: ut cum *Geoclenio in disquis*
Phil. qv. 6. nobis in hac re summoperè obscura dubitare liceat
benevolè petimus. Inter principes enim hos Viros judici-
um nostrum interponere plenum temeritatis opus puto.
Auditamen Epicrisis Maximi viri Sennerti, lib 2. de scient. na-
turalis cap. 2. ita docentis: Si quis tamen statuat, Stellas quidem
non igneo sed sui generis calore esse calidas, non video qua
ratione solida refutari possit. Causa enim nulla est, cur cæ-
lum omnium qualitatum expers esse debeat, nec est ut quis
metuat, cælum ab inferioribus hisce corruptum iri, si calidum
sit. Cum enim cælum nec essentiæ ratione nec qualitatibus,
cum hisce inferioribus eodem modo participet, nulla erit in-
feriorum in cælestia actio: Hæc Citat. Auctor.

§. 4. Nos eqvidem angustam humani ingenii for-
tem dolentes, in re tamen hac ardua aliquid tentantes, ut mo-
dum hujus conjugii cælestis aperiamus, presupponimus (1)
quod licet mundus innumeris astralib⁹ corporib⁹ sit refertus,
ne minima quidē appareat stella, quæ non dotium suarum ex-
cellentiam in unicum telluris globum conferat. presuppo-
nimus (2) Elementarem Mundum à diversâ horum corporum
cælestium positione, & influentiis, non diversam tantum
sortiri clamatum constitutionem, sed exinde etiam diversas
consensus & dissensus leges fundari: ut ideo Zona torrida fe-
rat, quæ nostra negat tellus, vel nostra illic delata, speciem
quoque fere mutent, uti leges ap. Portam l. 8. Phytag. præ-
suppo-

supponimus (3) uti in aliis naturæ operationibus, ita & hic contactum reqviri aut corporalem aut virtualem, atqve hunc admittendum esse. Cum itaqve inferiorem mundum teste Ptolom. supernis lationibus substare dicitur, certe non per solum motum lumen, vel etiam radium id præstari censemus, sicuti alias viri eminentissimi ingenii Avicenna, Averroes ap. Zabarell. de calor. calesti. Commodius siderum tam errantium qvam inerrantium beneficus in sublunarem hunc mundum influxus, ad stellarum virtutes partim manifestas & communes, partim etiam occultas & proprias reducitur. Hinc B. noster Sperlingius exerit. phys. lib. num. 4. modum tradituru[m] cælestis calefactionis & frigefactionis, itidem eodem planemo[u] ad virtutem stellarum, varia ex corporum naturalium compage effluvia edacentem, confugit. Tutissimum ait. lib. 5. inst. Solem, Martem, Canem & alias stellas calidas per effluvia & atomos igneas è terra extractas calefacere. Hinc pro ut variant terræ variant etiam æstate ardores. Sic & aliæ stellæ atomos aquæas è terris & aquis extrahendo iisque ærem & obvia qvævis replendo, frigiditatem causant: de humiditate & siccitate cæterisqve idem esto judicium, qvippe qvæ per effluvia hæc optimè innotescunt. Luna humeat corpora per effluvia humida, exsiccant stellæ aliæ per effluvia sicca. Non fit humectatio sine humore, nec exsiccatio sine corpore sicco.

S. 5. Dixi anteà per occultas influentias & virtutes proprias: idem nimirum sentiens qvod B. Sennertus de Chymicorum & Galen. consensu cap. 18. Dudum enim tam à Chymicis qvam Astrologis etiam propositum, stellas alias cum aliis corporibus naturalibus arcano planè vel sympathiæ vel antipathiæ nexu conjungi, ob peculiares & occultas nobis vires. Hinc ultimò colliges, (qvod notari velim) magnam habere inter se tum tellurem, nostram, tum ætheream illam regionem, similitudinem qua una alteram fovet, & sibi invicem favent. An autem sympathia & similitudo hæc non nisi in admirabili tum virium tum actionum convenientia, formaliter aut eminenter ibidem fundata, consistant, atqye an porrò virium convenientia non nisi in essentiæ similitudine.

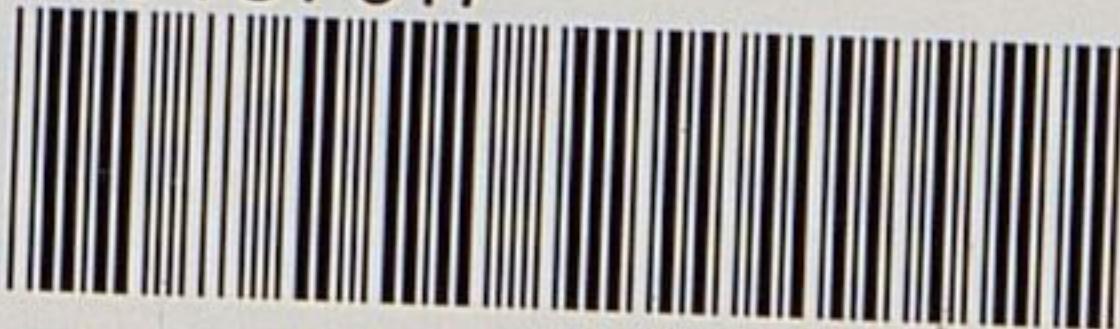
litudine, cum pro ratione essentiæ rei vires insint, ab ipsâ proveniant, hic non dispuo. Summæ surgunt difficultates & parum abesse intelligo, quin in Charybdim incidat, oportens vitare Scyllam. Dies diem docebit. Inpræsentiarum quod etiam ante monitum, dixisse sufficiat, per potentiam & virtutem superadditam miras hæc causari operationes. Idem hic repetimus quod alibi de diversâ tamen ingeminat materia, *Magnus Scaliger exercit. 16.* Rem novimus, modus vero rei latet. Novimus itidem inter inferiora hæc & superiora varios consensus dissensusque, occultos modos intercedere: ita e. g. corp⁹ Lunare cum terraquei globi humido præ ceteris sideribus miras consensus leges exerceat, non ex inanima. tis solūm, sed & vegetabilibus, sensitivisque substantiis qui vel ex ipsis humoribus in corpore humano existentibus, qui ad lunæ incrementa mirificè alterantur patet: Lunatici furiunt, prodigrii plus solito torqueantur, & catharris obnoxii rhevmatis replentur, plura hujusmodi tradit *Illustris Rofinicus passim in Method. Special. Medicin.* De seipso facetur apud Sachsum in *Gamarol. solertissimus è Soc. Jes. P. Moretus* singulis interluniis per 24. horas singulari modo se affici. In inanimatis lunares species uti varii lapides & mineralia: In vegetabilibus plantæ ob occultū consensum, quem vel cum Luna vel cum Sole habent, Lunariæ & Solares dicuntur *vid. Portam. libr. 8. Phytogn.* In sensitivis animalia lunæ subiecta domino, miras humorum experiuntur vicissitudines; quibus cum plena sint Physicorum monumenta (*vid. Thom. Willis de Morbis Convuls.*) supervacaneum esse ratus sum, iis commorandis diutius inhærere. Admirandus cœli in sublunari bus consensus hinc satis patet: Intima vero & proxima eaque infallibilis connexio, quæ effectus hos ex hisce deducit causis, magnoperè controversa adhuc existit.

SECTIO

05 A 1404

ULB Halle
003 781 917

3

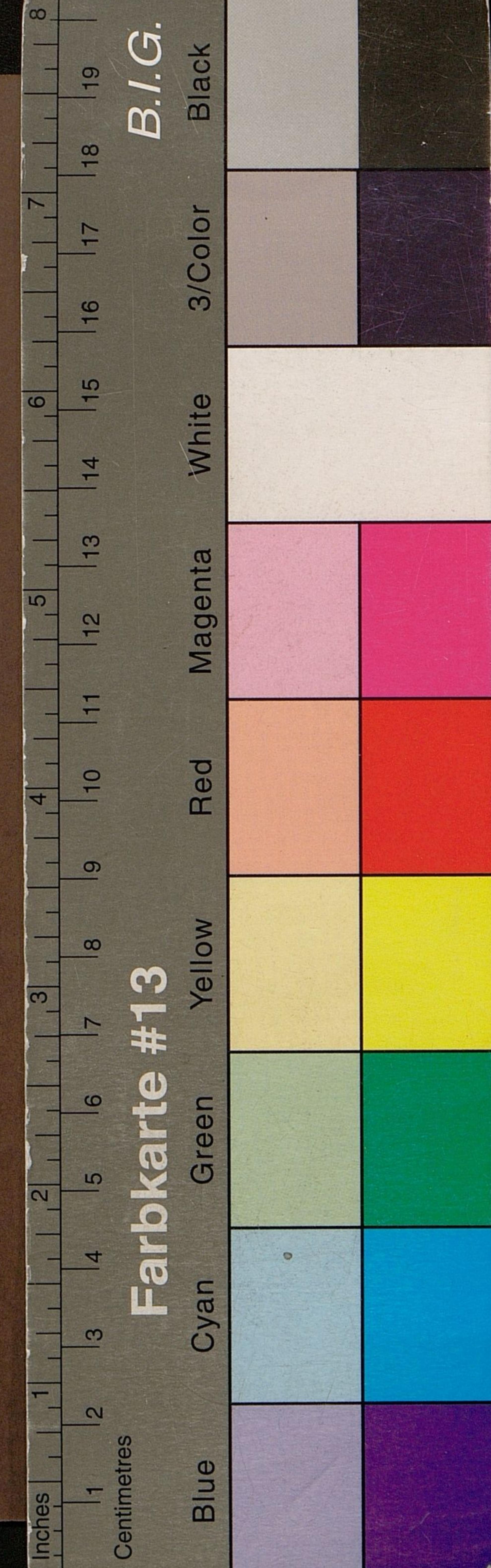

5b

137

FarbKarte #13

EXERCITATIO ACADEMICA
PRIOR,
De
Causis laboranti
Naturæ obstetricantibus:
Virtute sc. Cæli & Ignis sub-
terranei;
Qvam
Divina favente Gratiâ,
In Illustri Academia Wittebergens.
Benevolæ Eruditorum disquisitioni
submittent
P RÆ SES
M. ADAM PURPIUS, Marchic.
Med. Stud.
RESPONDENS
JOHANN: CHRISTOPHORUS Adlung,
Erfurtinus.
In Auditorio Minorī, ad d. XIII. Febr.
Horis pomerid.
WITTEBERGÆ,
Typis MICHAELIS Wendt.
Anno MDCLXIX.

